ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସଚିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ସର୍ବେଶ୍ୱର ରାଉତ

ଅକ୍ଟୋବର 4,1989

[ଲଲିତ ମୋହନ ଶର୍ମା, ଏମ୍. ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚାଲିଆ ଏବଂ କୁଲଦିପ ସିଂ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବୃନ୍ଦ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ 1940 - ଧାରା 30,33 ଏବଂ 39 – ମଧ୍ୟସ୍ଥି – କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପୂର୍ବରୁ ସୁଧ ପ୍ରଦାନକୁ କ୍ଷମତା - ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଏକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଗଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯାହା କୋର୍ଟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଅନେକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କଲେ ଏବଂ ଏହି ରାୟକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ **39** ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକରେ, ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ କ୍ଷମତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ବ୍ୟତୀତ, ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ସାର ପାଇ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା, ତାହା ଥିଲା, ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କି, ଏବଂ ଯଦି ହଁ, ତେବେ କେଉଁ ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆଂଶିକ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ : ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ମାର୍ଚ୍ଚ **1982** ରେ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ସେହି ଅଂଶକୁ ନେଇ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଅବଧି ପାଇଁ ସୁଧ ଦାବି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦେଖନ୍ତୁ : *କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଜଳସେଚନ) ବାଲିମେଳା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଅଭଦୁତ ଜେନା ଏବଂ* ***ଅନ୍ୟମାନେ, [1988] 1 ଏସ. ସି. ସି. 418*** *ଏବଂ ସେଠ ଥାୱର୍ଦାସ ଫେରୁମଲ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ,* ***[1955] 2 ଏସ. ସି. ଆର. 48 ।***

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି 16.3.1982 ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ସେ ଅବଗତ ହେବା ପରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ 20 ଏପ୍ରିଲ, 1982 ସୁଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ କେବେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ଜଣା ନାହିଁ ।

ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାରାଳୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ , ଏହା ଧରି ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଦାବି ଦାଖଲରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ | ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଯେତେଶୀଘ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କର ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି, ସେତେଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଉଚିତ |

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି, 20.4.82 ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ର ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କଲେ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏହି ତାରିଖଠାରୁ ବିଳମ୍ବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ 20.4.82 ତାରିଖର ପର ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ସୁଧ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବାହାରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ | ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଗୁଜରାଟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ସ୍ୱେରେଜ୍ ବୋର୍ଡବନାମ ୟୁନିକ୍ ଇରେକ୍ଟର୍ସ (ଗୁଜରାଟ) (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ , [1989] 1 ଏସ୍. ସି. ସି. 532; ଆଇଓସିଫୋଗ୍ଲୁ ବନାମ କୁମାନ୍ତାରୋସ୍, ***[1941] 1 କେ. ବି. 396*** *ଏବଂ ହରି ଶଙ୍କର ଲାଲ ବନାମ ଶମ୍ଭୁନାଥ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* ***[1962] 2 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 720, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।***

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2472/1989 ।

ଏମ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 332/1984 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 23.4.1987 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. କେ. ପଣ୍ଡା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. କେ. ସାହୁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶର୍ମା: ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ ଧାରା 39 ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର ହୋଇଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଏକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ନୋଟିସ ଜାରି ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନେକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ନିୟମ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ବ୍ୟତୀତ, ଆମେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ବିଶେଷତ୍ୱ ପାଇନାହୁଁ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି ।

3. ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ *କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଜଳସେଚନ), ବାଲିମେଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ଅଭଦୁତ ଜେନା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1988] 1 ଏସ. ସି. ସି. 418 ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ *ସେଠ ଥାୱର୍ଦାସ ଫେରୁମାଲ* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ*, [1955] 2 ଏସ. ସି. ଆର. 48 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବିନା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ସିଧାସଳଖ ସନ୍ଦର୍ଭିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ , ସୁଧ ଅଧିନିୟମ, 1839 କିମ୍ବା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ବ୍ୟବସ୍ଥା କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇନଥିଲା କାରଣ ସେ ଅଦାଲତ ନଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ, ସୁଧ, କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଯେତେବେଳେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କିମ୍ବା ଆଇନର ଉତ୍ସ ଥିବା ବାଣିଜ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ହେବ । କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ବାଦୀଙ୍କୁ ସୁଧ ପାଇବାର ଅଧିକାର ଦେଲା ତାହା ମୌଳିକ ବିଧି ଥିଲା । ସୁଧ ଅଧିନିୟମ, 1978 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ, ଯଦିଓ ମକଦ୍ଦମାକାଳୀନ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ କ୍ଷମତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥିତି ସମାନ ରହିଥିଲା, "ନ୍ୟାୟାଳୟ" ର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ସୁଧକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ

ଅଧିକାରିତା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ | ତଦନୁସାରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନୂତନ ଅଧିନିୟମ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗଷ୍ଟ 19,1981 ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ପୂର୍ବ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ ସେ ମକଦ୍ଦମାକାଳୀନ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ମାର୍ଚ୍ଚ, 1982 ଠାରୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ମାମଲା ସନ୍ଦର୍ଭିତ ହୋଇଥିଲା, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ସେହି ଅଂଶକୁ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଅବଧି ପାଇଁ ସୁଧ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ତର୍କ କଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଅତୀତ ସୁଧକୁ ଦୁଇଥର ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଟେ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବି ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପାଇଁ 1,29,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦାବିଦାର ଉପରୋକ୍ତ 1,29,000 ଟଙ୍କାର ମୂଳ ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ 1.10.1978 ତାରିଖରୁ ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, 1,29,000 ଟଙ୍କାର ରାଶିରେ ରେ ସୁଧ ଦାବି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଏହି ତର୍କକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ ।

5. ଆବେଦନକାରୀ, ତଥାପି, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାକାଳୀନ ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହି ସମୟ କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅବଧି 20 ଏପ୍ରିଲ, 1982 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ବିବେଚିତ ବୋଲି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ | ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଅବଧି ଜୁଲାଇ 9, 1982 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିବା ଧରାଯିବା ଉଚିତ ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ଏବଂ ପ୍ରତି-ଦାବି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କ ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *ଗୁଜରାଟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ସ୍ୱେରେଜ୍ ବୋର୍ଡ ବନାମ ୟୁନିକ୍ ଇରେକ୍ଟର୍ସ (ଗୁଜରାଟ) (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1989] 1 ଏସ. ସି. ସି. 532 ରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖାଯାଇଛି ।

6. ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସୁଧ ଅଧିନିୟମ, 1978ର ଧାରା 3ର ଭାଷାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ସହାୟକ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (b) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ "କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ଦାୟର କରିବାର ତାରିଖରେ" ଶେଷ ହେଉଥିବା ବିଗତ ଅବଧି ପାଇଁ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିବେ । ଧାରା 2 (a) ରେ "ନ୍ୟାୟାଳୟ" ର ସମାବେଶୀ ସଂଜ୍ଞା କାରଣରୁ ଏହି ଧାରା

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ କେବେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 3ର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା 1978 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି; ଏବଂ ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ଅନୁମାନରେ ଆଗକୁ ବଢୁ ଯେ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାମଲାର ପରିଚାଳନା କରେ ।

7. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି 16.3.1982 ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ସେ ଅବଗତ ହେବା ପରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ 20 ଏପ୍ରିଲ, 1982 ସୁଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କର ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ କେବେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର ପ୍ରକୃତ ତାରିଖ ଜଣା ନାହିଁ । ଠିକାଦାର-ଉତ୍ତରଦାତା 5.5.1982 ତାରିଖରେ ରେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 9.7.1982 ରେ ନିଜର ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । *ଆଇଓସିଫୋଗ୍ଲୁ* ବନାମ *କୁମାନ୍ତାରୋସ୍,* [1941] 1 କେ. ବି. 396 ରେ କରାଯାଇଥିବା ଟିପ୍ପଣୀ, ଏବଂ *ହରି ଶଙ୍କର ଲାଲ* ବନାମ *ଶମ୍ଭୁନାଥ ପ୍ରସାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* [1962] 2 ଏସ. ସି. ଆର. 720 ପୃଷ୍ଠା 732 ରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲଙ୍କ ଟିପ୍ପଣୀ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଏପ୍ରିଲ୍ 20,1982 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ରେଫରେନ୍ସରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା 9.7.1982 ପୂର୍ବରୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କର ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ | ଅନେକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ସନ୍ଦର୍ଭିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମର ବିଚାରରେ, ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ବର୍ତ୍ତମାନର ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବାରେ ସହାୟକ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ଯେ କେବେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତିତ ନଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କେବେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

8. ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାରାଳୟରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଦାବି କରିବା ଦାଖଲ ଗ୍ରହଣ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ | ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଭିଯୋଗ, ଏକ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତରେ ମକଦ୍ଦମା କରାଯାଏ, ତେବେ ମକଦ୍ଦମା ସେହି ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖରେ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ଅଭିଯୋଗଟି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଷ୍ଟାମ୍ପ ରିପୋର୍ଟରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥାଏ, ଯିଏ

ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥାନ୍ତି , ଏବଂ ତା 'ପରେ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ଅଦାଲତ ସାଧାରଣତ ଅଭିଯୋଗକୁ ପରେ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି | ଅନ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଏବଂ ଆବେଦନ ସ୍ମାରକପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ସ୍ଥିତି ରହିଛି । ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ଥିରଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଦାବି ଦାଖଲ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ | ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମେ ଦେଖୁ ନାହୁଁ । ଯେତେଶୀଘ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କର ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି, କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସେତେଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ବୋଲି ଧରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ | *କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଜଳସେଚନ)* ବନାମ *ଅଭଦୁତ ଜେନା,* [1988] 1 ଏସ. ସି. ସି. 418 କିମ୍ବା *ଗୁଜରାଟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ସ୍ୱେରେଜ ବୋର୍ଡ* ବନାମ *ୟୁନିକ ଇରେକ୍ଟର (ଗୁଜରାଟ) (ପି) ଲି. ଲିମିଟେଡ,* [1989] 1 ଏସ. ସି. ସି. 532 ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏହି ଦିଗଟି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ସହାୟତା ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଏହା କହିବା ଠିକ୍ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି କରିବା ବିବରଣୀକୁ 20.4.1982 ରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏହି ତାରିଖଠାରୁ ବିଳମ୍ବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଆମେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ 20.4.1982 ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧି ପାଇଁ ସୁଧକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବାହାରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ପକ୍ଷମାନେ ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।

ୱାଇ. ଲାଲ୍ ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦ :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।